

Chương 12

Sarah ngả mặt dưới vòi hoa sen. Thay vì tắm nước nóng, cô lại bị tã van nước lạnh, quy tã tâm rã bãn khi p s v n còn ng p tràn trong tâm trí. Khi không thể chịu được dòng nước lạnh buốt dưới trên người, cô mới xoay van nước nóng.

Cô ngó, thấy mình vì hơi nóng bốc lên khắp phòng tắm nhũn xũn. Cô nhẩm mẩm thì, nước chảy trên làn da lạnh cóng, giúp máu lưu thông trong huyết quản. Cô sắp phát điên sao? Tại sao có phải là cô đã quá hoang tưởng rồi không?

Không thể nào, rõ ràng có ai đó trong nhà bếp. Cô không hề nghe thấy. Cô đã quá quen với tiếng âm thanh trong ngôi nhà. Cô biết tiếng ván nào kêu gõ gõ và âm thanh rờn rợn phát ra từ những bức tường khi gió thổi quá mạnh. Cô nghe thấy tiếng người cựa quậy nhè nhẹ nên nghĩ ngay, và nhìn ra chỗ chỗ không chỉ có mình cô trong nhà.

Sarah cố gắng dưới vòi hoa sen cho đến khi toàn thân tê m, trán y m hôi vì hơi nóng tràn ngập xung quanh. Người cô rã ra khi hơi m thấm sâu vào những kẽ tóc cái lạnh xâm chiếm m m t cách không thể tưởng tượng.

Cô vội tay khóa vòi nước rồi ngó, hít thở sâu trong giây lát trước khi vội vã qua m t bên, bước ra và chùi chân vào thảm m nhàu nát. Cô tóm lấy cái khăn tắm c g p g n gàng t k phía trên bồn cầu rồi quấn quanh người. Sau đó lấy m t cái khăn khác, quấn ch t tóc trước khi tháo ra l n n a hong khô.

Nhìn lên li d n c a Garrett, cô óng cánh t nhĩ u ng n l i, ng i s p xu ng và gi ch t cái khăn quấn quanh người. Không biết lúc này anh đang làm gì?

Sarah không thể nào chịu nổi ý nghĩ có chuyện gì xảy ra với Garrett. Liệu cô khi nào sẽ thấy anh? Liệu anh có quay trở lại thì sao? Nếu biết rằng anh ở gần đây, Garrett có thể bắt gặp anh ở đâu. Và cô sẽ bắt gặp anh ở đâu.

Cô nghĩ không nên anh đi. Họ có thể chia sẻ ánh sáng, khi bão tan và trời sáng s a h n. Lúc đó cô sẽ thu được ánh sáng của mình rồi rồi rồi rồi.

Thời gian cứ thế trôi qua. Không thể chịu được vì cảm giác yên m t ch , cô cố gắng đi li trong phạm vi không thể nhìn thấy của căn phòng này. Hai bức cửa sổ, hai bức tranh trên tường. Anh đang ở đâu?

Sarah giật mình khi nhìn thấy anh, lu n tay vào những l n tóc còn m, vuốt nhẹ tóc ôm quanh mặt. Trông cô vẫn như cũ, y s hã nh ng v iên d i trong ánh m t ã gi m b t. Ng t ã tr l i kích th c bình

th ng và ch c h n l ng h i nóng kh ng l trong b n t m ã giúp hai gò má h ng hào h n.

ã bao lâu r i? Có khi m t ti ng ã qua nh ng c ng có th ch m i vài phút. Tuy nhiên, cô v n ng i trong này và khóa ch t c a. Dù vì c không bi t gì khi n cô kinh hãi, nh ng ý ngh b t n công còn làm cô khi p s h n nhi u.

Lúc tóc g n khô, cô nghe th y ti ng chân n i hành lang. Cô nín th , hoàn toàn b t ng và d ng tai l ng nghe.

“Sarah, là tôi, Garrett ây. Tôi ã quay l i. Cô có th m c a r i.”

Sarah gi ng nh qu bóng xì h i. Trong m t lúc, cô ch ng i ó, không s c ng lên vì quá kinh ng c. Cu i cùng cô c ng lo ng cho ng ng d y, ti n lên hai b c, lóng ngóng m khóa phòng t m.

Cánh c a m toang và Garrett ng ó, b ng Patches trên tay. Con mèo rõ ràng ang không vui, c ng i nó t s ng. Trông anh c ng ch ng khá h n là m y.

Cô xoay ng i ch p l y cái kh n khô r i ón l y con mèo và kéo nó sát vào ng c. Garrett ang c m cái túi c a cô trên tay còn l i. “Tôi ã gói ghém qu n áo cho cô. Hãy thay r i vào nhà b p. Sau khi thay xong, tôi s làm món gì ó cho chúng ta.”

Anh th cái túi c nh chân cô. i u này làm cô nh ra mình ch ang qu n m i chỉ c kh n t m và ôm m t con mèo t s ng.

“Có mu n tôi b ng Patches trong khi cô m c hay không?”

Không nói l i nào, Sarah y con mèo v phía anh, dùng c hai tay gi ch t chỉ c kh n quanh ng c nó không tu t xu ng. Anh yên l ng i ra và y c a óng l i phía sau.

Sarah v i vàng m c , không h quan tâm xem chúng có phù h p hay không. Cô nóng lòng mu n bi t Garrett ã tìm c gì trong nhà c a mình. Anh trông không có v gì là quá m t bình t nh nên có l k t nh p ã b i t lâu r i.

Cô g t t c m i th vào túi r i treo kh n trên giá ph i khô. Không bu n xem qua nh ng v t d ng cá nhân mà Garrett ã mang n, cô v i vàng r i kh i phòng t m và tr ra phòng khách.

Patches ang ng i trên tr ng k li m lông, còn Garrett thì ang t o ra nh ng âm thanh lo ng xo ng trong nhà b p. Sarah i n ch anh, d ng l i n i ng ng c a khi th y anh ang rót hai ly trà. “Anh ã tìm th y gì v y?”

Garrett xoay ng i, c m ly trà trên tay và a cho cô. Sarah nh n l y chỉ c ly mát l nh, gi nó b ng c hai tay khi h p m t ng m trà ng t d u.

“Không có gì c ”, anh tr l i.

“Không có gì? Hẳn là ỉn ỉn sao? Tôi nghĩ thì l i t t. Tôi r t lo vì c anh qua ó có th ánh ng h n”, cô l m nh m nói.

Garrett nhìn cô, v th ng c m hi n ra trong m t anh. Cô không thích cái nhìn ó. y là i m báo cho i u cô không mu n nghe.

Cô t tách trà xu ng bàn b p và so vai. “Sao ch ?”

Garrett nh n m t, t tay lên vai cô r i d n cô ra phòng khách. “C ng à, tôi không tìm th y b t c d u hi u nào c a k t nh p.”

Sarah xoay ng i b i r i. “Anh nh nói gì? Anh ngh là tôi ã t ng t ng ra vì c ó sao? Anh ngh tôi iên úng không?”

Garrett cau mày. “Hãy ng i xu ng và bình t nh l i nào.”

Sarah ch p m t khi nghe th y l i ra l nh m nh m c a anh, vô th c tuân theo và ng i xu ng tr ng k bên c nh Patches.

“Tôi không ngh cô b iên, c ch ? Tôi ch nói mình không th tìm th y b t c d u hi u nào cho th y có ai ó trong nhà cô. Nh ng bên ngoài m a nh trút n c, b ng ch ng có khi ã b xóa s ch. Tuy ch ng th nhìn c rõ nh ng tôi không tìm th y d u v t gì. Tôi s xem xét k l ng h n vào ngày mai. T t c nh ng gì tôi có th nói v i cô là n u có ai ó ó thì gi h n ã i r i.”

S m ch p l i lóc lên l n n a và sàn nhà rung lên d i chân cô.

“Tôi không h t ng t ng. Không th nào. Làm sao tôi có th làm th ch ?” Gi ng cô kh n c và câu cu i cùng th t ra y kích ng.

Garrett th dài. Anh nâng nh c m cô lên r i nhìn ch m ch m vào m t cô, òi m t xanh th m m nh m thiêu t cô. “Nghe tôi này, Sarah. Tôi không nói là không tin cô. Tôi ang nói nh ng gì tìm th y c ng nh không tìm th y thôi.”

“Tôi xin l i”, Sarah nh gi ng nói. “Tôi xin l i. ó không ph i là l i c a anh. Chúa i, tôi ã ch y n ây nh m t k iên. Tôi ánh th c anh, làm anh ph i ch y ra ngoài lúc tr i m a gió th này ch tìm m t k t nh p không h t n t i.” Cô ng lên, g t Garrett ra kh i m t mình. “Tôi nên r i kh i ây. Tôi ã mang n cho anh quá nhi u r c r i r i.”

Cô b t u y Garrett ra nh ng anh ã túm l y tay cô b u nh vào da th t cô. Anh kéo cô v phía mình cho n khi mi ng cô g n sát mi ng anh.

“Em s không i âu c . Em s l i ây v i tôi.”

Sarah toan m mi ng ph n i nh ng tr c n i bàng hoàng c a cô, Garrett ã n môi mình lên môi cô.

M t dòng i n choáng váng thiêu t toàn b c th kích ng vì s hã i c a cô. Anh gi ch t l y gáy cô, vùi nh ng ngón tay vào tóc cô khi gi cô ng yên. Mi ng anh di chuy n y g i tình trên môi cô, nh nhàng nh ng c ng y khao khát. Hai u g i cô run r y vì s ng ch m ó.

Cô ch a bao giờ c hôn nh th này. ó không ch là m t cái ch m môi hay m t c ch quý m n thông th ng. N hôn này mang theo d c v ng, nóng b ng và s chi m h u. Anh ang a ra m t l i tuyên b th m l ng và áng l i u ó nên khi n cô ho ng s . Cô nên hét th t thanh nh ng thay vào ó, cô l i l ng l nhìn anh ch m ch m khi anh y ng i ra, ôi m t l p lánh ánh sáng d u nh .

“Em s l i ây”, anh nói b ng tông gi ng không cho phép cô tranh lu n.

Và Sarah nh n ra mình ang g t u.

“T t. C quy t nh nh th , tôi s i thay ra gi ng s ch cho em.”

Sarah túm l y cánh tay anh, v n còn h t s c b i r i n m ch u nh không bi t mình mu n nói gì. “Không. Tôi s ng trên tr ng k .”

Garrett l c u. “Em có th ng trên gi ng.”

“Không, Garrett. Tôi n. Tôi th ó. Anh không th n m v a chi c tr ng k này âu và ch c ch n không th nào n m trên sàn nhà. Tôi có th ng trên tr ng k mà.”

Garrett nhìn cô v i v thi u kiên nh n r i th dài. “ c r i. Chúng ta s cùng n m trên chi c gi ng kia.”

Sarah l p t c l c u tr c khi anh có th nói thêm l i nào. N i ho ng lo n ch y d c s ng l ng cô. C n rùng mình n l nh t ng lên, lan r ng và nhoi nhói nh nh ng l i dao nh xú c a lên da th t.

Garrett ch m vào má cô. “Nghe tôi này, Sarah. Tôi s không làm h i em, c ch ? Chi c gi ng r t l n. Chúng ta có th t nh ng cái g i gi a và m i ng i n m m t bên. Tôi không mu n em phòng tr c m t mình, vì th c hai chúng ta nên ng trên gi ng. Còn n u em c kh ng kh ng n m trên tr ng k thì tôi s ph i c m tr i trên sàn nhà k bên em y.”

Sarah ang tr nên ngu ng c. Cô bi t i u ó nh ng không th ch ng l i c n s hã k ch li t ang c kìm nén. i u này th t phi lý và không rõ ràng. Nh ng có khi nào n i s hã h p lý âu? Vì c cô mu n ng i àn ông này th t vô ngh a nh ng nó v n c x y ra. Cô quy t nh tin t ng anh hay không c ng ch ng quan tr ng, quan tr ng là cô có th ti p t c s ng nh m t ng i bình th ng.

Lý trí c a cô không quan tâm n nh ng gì trái tim mách b o. Lý trí ang nói cô hã thôi làm m t k ngu ng c và c x khôn ngoan h n.

Garrett nhìn cô ch m ch m m t lúc lâu r i a tay ra sau rút súng. Anh n m l y nòng súng r i a nó cho cô.

Cô m m nhìn kh u súng r i l i ng c m t nhìn anh, chau mày b i r i.

“Em có th t súng d i g i. Cách này s giúp em th y an toàn. C êm nay tôi s không c a qu y. Không ch vì tôi quen n m yên m t ch , mà còn b i

tôi thì tôi sẽ không muốn làm em hoảng sợ nếu bạn cần quý giá của tôi đâu.”

Sarah cố gắng mỉm cười như một người bạn thân thiết cho cuộc sống đáng sợ đã qua của chính mình. Cách duy nhất giúp cô có thể cho phép mình đi đến ông nội cùng gia đình là anh ta phải cầm khẩu súng để cô tò mò sao?

Cô nhớ một chút. Chúa ơi, vì lúc này khi cô vô cùng tức giận.

Cuối cùng cô lắc đầu.

Ánh mắt của Garrett trở nên dửng dưng khi anh nhét súng trở lại ngăn kéo. “Tôi thì sẽ không làm gì khi bạn phẫn nộ, Sarah à.”

Cô gật đầu chấp nhận lời hứa của anh rằng sẽ giúp cô. Patches đã thôi liếm lông và nhay lên mừng rỡ vào tay cô. Cô vuốt ve con mèo, cố gắng quên đi nỗi đau của ngày hôm nay. Rồi cô cố gắng không nghĩ đến thất bại của mình sẽ mang lại cho Garrett có vài phút.